

L. XXXIII.

Štev. 11.
1930

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Proslava 50 letnice »Hrvatsko-slavonskega čebelarstva«	161	Nismo osamljeni	171
Čebelarstvo v kamniškem okraju	163	Opazovalne postaje	172
Kje je tista dežela	165	Društvene vesti	174
Prvi odgovor gospodu Pušu	167	Drobiž	175
Propaganda	169	Listnica uredništva	176
		Mala borza	176

Prodajam

8 obljudenih in z zimsko zalogo dobro preskrbljenih
A.-Ž. panjev. — Anton Bečaj, krojač in cerkovnik, Sv.Vid 10,
pošta Begunje pri Cerknici. Cena po dogovoru.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

P. n. društveni člani, ki so pred 2. junijem t. l. v blagovnem oddelku oddali vosek v zameno za satnice in teh doslej še niso prejeli, se pozivljejo, da nam svojo terjatev prijavijo čimprej, najkasneje pa do 12. decembra 1930.

Poznejše tozadevne reklamacije se ne bodo upoštevale.

Pozor! Pričetkom meseca novembra bomo dali v promet lončke za med iz prepariranega papirja, i. s. št. 101 za $\frac{1}{16}$ kg medu št. 102 pa za $\frac{1}{4}$ kg medu. Te lončke bomo prodajali le **društvenim članom proti izkaznici** in čebelarским podružnicam za njih člane.

Cena za lončke bo znašala predvidoma za št. 101 Din 0.75, za št. 102 pa Din 1.20 za komad.

Pričakovati je, da bodo čebelarji lončke polnili le s prvovrstnim in dobro očiščenim medom, in da se bodo pojavili v velikih množinah v trgovini. Na ta način bomo dvignili porabo medu in naredili uspešno reklamo za porabo.

Vsak čebelar mora pokrovce lončkov opremiti s svojim imenom in naslovom. Pripravne okrogle šampiljke dobavimo na željo po nabavni ceni.

Svoji k svojim! — Prečitajte cenik!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarstvo potrebščine: Blagovni oddelček „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. novembra 1930. / Številka 11.

Letnik XXXIII.

Proslava 50 letnice „Hrvatsko-slavonskega čebelarskega društva“.

Roman Rad. Horvat v Zagrebu.

Dne 23. avgusta meseca t. l. se je zbralo v Osijeku nad 500 čebelarjev iz vseh krajev naše lepe države, da proslave 50 letnico osiješkega čebel. društva. Vsi čebelarji so nosili v gumbnici znak zlate čebelice. To je napravilo posebno lep vtis. Razpoloženje med njimi je bilo prav svečano. Ob osmih zjutraj je odkorakala čebelarska povorka z godbo na čelu v župno cerkev, kjer je čebelar in župnik g. Milfajt zapel »Tebe Boga hvalimo«.

Slavnostni občni zbor.

Ob devetih se je začel v Jägrovi šoli slavnostni občni zbor Hrvatsko-slavonskega čebelarskega društva, ki je slavilo 50 letnico obstanka. Velika dvorana je bila nabito polna. Predsednik društva, g. F. Sudarević, je s toplimi besedami pozdravil zborovalce ter predlagal brzoglavne pozdrave Nj. Vel. kralju, predsedniku vlade, ministroma za kmetijstvo in promet in banu savske banovine. Predlog je bil z

navdušenjem sprejet. Posebno toplo je pozdravil vodstvo »Saveza«, ostale goste in predstavnike kulturnih društev.

Predsednik »Saveza« g. Svetozar Djordjević je čestital osiješkemu društvu na 50 letnici uspešnega dela. V imenu beograjskega čebelarskega društva je čestital g. Jovanović, ki je slavljenu društvu izročil krasno darilo »Srpskega pčelarskega društva v Beogradu« — dve veliki srebrni čebeli.

V imenu »Centralnega čebelarskega društva in zadruga« v Zagrebu je čestital g. dr. Bosek, v imenu vukovarskega društva pa g. Rečaj. Tudi zastopnik Bosansko-hercegovačkega društva, Srpske pčelarske zadruga v Rumi in v Dubrovniku so izrekli čestitke.

Za vse pozdrave in čestitke se je gosp. predsednik Sudarević lepo zahvalil.

V spomin na 50 letnico je »Hrvatsko-slavonsko čebelarsko društvo« izvolilo poleg več domačih zaslužnih čebelarjev še naslednje čebelarje za častne člane: Hržiča iz Osijeka, Paulina iz Virovitice, Kamenara iz Sušaka, Djor-

djevića in Jovanovića iz Beograda, Rečaja iz Vukovara, Bobinca iz Zagreba, Bukovca in Humeka iz Ljubljane in Grozdanića iz Srem. Karlovca.

Otvoritev razstave medu.

V velikem gospodarskem paviljonu na velesejmišču je bila prirejena razstava medu. Predsednik »Saveza« je imel otvoritveni govor, poudarjajoč zlasti veliko važnost čebelarstva za naše narodno gospodarstvo.

Razstava je bila zelo lepo aranžirana in pristoji aranžerjem in razstavljavcem vse priznanje in čestitke. Blaga je bilo zelo mnogo, zlasti slavonskega. Najlepši so bili predmeti razstavljalca Fiedlerja iz Osijeka Mileusnića iz Rume, Forinskega iz Oravice in vukovarskega čebelarskega društva, ki je razstavilo poleg lepega medu še bonbone, ki so bili jako okusni in so jih zelo kupovali.

Ocenjevalni odbor je bil dosti strog, pa kljub temu so bile podeljene marsikake zlate, srebrne in bronaste kolajne, diplome in priznanice ter denarne nagrade.

Kongres »Zveze jugoslovanskih čebelarskih društev«.

Popoldne ob štirih je otvoril predsednik »Saveza« VII. čebelarski kongres, ki sta se ga udeležila tudi zastopnik osiješke občine senator g. Belajčić, g. Roman Horvat, viš. žel. uradnik pa kot zastopnik promet. ministrstva ter druge odlične osebe.

Predsednik »Saveza« se je zlasti zahvalil vsem, ki podpirajo delo za procvit čebelarstva. Spomnil se je kmetijskega ministrstva in ministra za socijalno politiko, ki je z novim zakonom o živilih zavarovalo med proti ponarejanju in proti uvozu ponarejenega medu. Ugotovil pa je, da še ni rešeno najvažnejše čebelarsko vprašanje — čebelarski zakon.

Zvrstila so se potem predavanja. Prvi je govoril g. Jovanović iz Beograda o »Zenačenju našega čebelarstva«. Snov je bila zelo lepo in stvarno obravnavana, ni pa dosegla tistega učinka, ki bi ga bila mo-

rala, ker je bilo predavanje predolgo. Drugo predavanje je imel g. dr. Duffek, zdravnik v Brodu na Savi. Njegovo predavanje »O zdravlilnosti medu« je bilo kratko, toda zelo lepo. Predavanje bo predavatelj izpopolnil, »Savez« ga bo pa oddal v tisk zaradi propagande za večjo porabo medu.

Skupščina je sprejela lepi in koristni predlog Horvata iz Zagreba, naj se prometno ministrstvo naprosi, da bi državna železniška uprava podpirala čebelarstvo med železniškim osebjem. Sprejet je bil tudi predlog delegata g. Antoniolija, naj se pristojne oblasti prosijo, da bi zavarovalo medeče rastline proti uničevanju.

Po predavanjih so čebelarji odšli na skupno večerjo v prostorih velesejmišča. Tu je bilo mnogo veselja, petja in godbe do pozne ure.

Izleti.

Dne 24. avgusta ob šestih zjutraj so se čebelarji odpeljali s posebnim vlakom najprvo v Vladislavce k veleposestniku Gartelgruberju, ki raziskuje problem umnega prašenja matic. G. Gartelgruber je razkazal čebelarjem svoja velika čebelnjaka in pokazal, kako matice oplojuje. Na to so se čebelarji odpeljali v Djakovo. Na kolodvoru jih je pričakoval sam g. župan, ki jih je pristrčno pozdravil. Tudi vsi domači čebelarji so bili pri sprejemu. Čebelarji so si potem ogledali katedralo nesmrtnega vladike Strossmayerja. Profesor teologije g. dr. Rogič jim je razložil ureditev katedrale in vrednost slik. Nato so šli v grobnico velikega vladike, kjer je hrvatsko pevsko društvo »Preradović« zapelo neko nagrobno pesem, predsednik »Hrvatsko-slavonskega čebelarskega društva« pa je imel ginljiv in vznesen govor. Predstavniki posameznih čebelarskih društev so se poklonili tudi škofu, prevz. gospodu Akšimoviću, ki jih je ljubeznivo sprejel in pogostil z znamenito djakovsko slivovko. Izletniki so imeli potem skupno kosilo in so se zabavali do šestih, ko je zažvižgal vlak in odpeljal čebelarje s te lepe in redke čebelarske svečanosti.

Čebelarstvo v Kamniškem okraju.

I. Mayer v Dobu.

2. Pravo Mengeško polje.

ovsem drugače je čebelarjenje v tem predelu. Vsa ravnina med Bistrico in Pšato, od Kamnika pa tja preko Domžal je prodnat svet. V nekaterih bolj severnih predelih je zgornja rodovitna plast komaj ped debela, zato trpi tod rastlinje mnogo zaradi suše. Tak svet izkoriščajo kmetje deloma za male

Srečnejši so čebelarji na robu ravnine ob Bistrici in Pšati. Ob Bistrici se vije širok prodnat pas z raznim vrbovjem, ki nudi v ugodnih letih čebelam precej paše. Pozneje razcvete tod mnogo medečih rastlin. Vendar vsa ta paša, združena s sadnim drevjem, ne more preživljati čebel.

Bolje je ob Pšati, ki se vije po ilovnatem predelu ob Pšati. Svet je nizek, podvržen poplavam, zato se tod šopirijo sočni travniki. V zvezi s pašo po sadovnjakih je tu primerna pomladna paša. Nekatera leta je

Čebelarstvo predavanje 29. V. v Št. Florjanu. — Predaval je g. Kosi iz Celja.

travnike in deteljišča, deloma za gozdne nasade. Svet je za čebelarje skoro brez haska. Koder pa je rodovitne zemlje dovolj na debelo, se razprostirajo rodovitna polja, čebele pa imajo med letom le malo bere: Intenzivno izkoriščanje zemlje in njeno kultiviranje uničuje namreč nešteto medečih rastlin. Vsa poljana nudi torej čebelam zelo malo pomlad. in poletne paše.

še poletna paša na smreki in jelki, ki na gosto pokrivata pobočja nizke Rašice. Tudi borovnica in druge gozdne rastline dajo svoje. Pod Trzinom in Domžalami je svet še bolj močvirnat. Travniki so v razvoju malo pozni in nudijo ob ugodnem vremenu čebelam izdatno bero.

Tem živahneje postane življenje na jesen, ko se odene vsa ravan v rožnordeč plašč in opojno zadehti ajda po vsem po-

lju. Takrat zarajajo čebele in hite na pirovanje. Neizmerno delo morajo takrat panji zmagovati. Saj morajo v kratkih dnevih napolniti shrambe in poleg tega še neizmerno medišče za čebelarja. V tem hitenju in delovanju pa omagajo slabiči. Zato morajo tukajšnji čbelarji skrbeti za razvoj čebel preko »suhega« poletja.

Na jesen se napolnijo vsi okoliški čbelnjaki z gosti in marsikje postavijo še zasilne čbelnjake, zakaj od daleč pripeljejo znanci svoje čebele semkaj v pašo. Največ teh gostov sprejmejo šmarski in preserški čbelnjaki. Žal, da so se zadnja leta pojavile majhne nerednosti. Vse ajdovo pašno polje bi bilo urediti in porazdeliti, da se sorazmerno izkoristijo vsi posevki. Nedavno so pritisnili vsi v en predel in ga preveč napolnili, drugi del pa je bil skoro prazen...

Iz omenjenih razmer je razvidno, da pomladne pašne razmere niso posebno ugodne. Zato tudi nekateri čbelarji vozijo v pomladno pašo preko Bistrice v Črni graben.

V tem predelu se vrstijo občine Kamnik, Podgorje, Križ, Šmarca, Holmec, Jarše, Mengeš, Loke, Trzin, Depala vas in Domžale.

A.-Ž. Kranjčev samih je nekaj nad polovico vseh panjev. To priča, da se čebelarstvo tod razvija v pravcu čebelarjenja na med.

Okoliš		Število čbelarjev	Kranjci	A.-Ž.	Drugi panji	Skupno
1.	Kamnik	11	41	16	—	57
2.	Mengeš	10	146	24	95	265
3.	Holmec-Jarše	8	107	17	10	134
4.	Domžale	16	43	42	15	100
5.	Trzin	5	13	31	16	60
Skupno		50	350	130	136	616

3. Vodiški kot.

Rašica se kot klin zajeda med Mengeško polje in vodiški kot. Začenja se ob Savi nad Ježico in se razteza zahodno od Trzina tja preko Mengša. Vsa je pokrita z mešanim gozdom, vendar prevladujeta smreka in jelka, ki nekatera leta prav izdatno medita. Na splošno je Rašica ugodno pašno polje za čebele zaradi raznoterosti rastlinstva. Poleg sadnega drevja in nekoliko travnikov posebno medita borovnica in razno nizko grmičevje. Zato se domači čbelarji precej pohvalijo s pomladansko in deloma poletno pašo.

Gozd se vleče proti severnozpadni smeri daleč preko Skaručne. Obširna rav-

Okoliš		Njive	Travniki in pašniki	Sadovnjaki	Gozdovi	Nerodovita zemlja	Skupno
1.	Kamnik	583	343	43	818	107	1894
2.	Mengeš	1126	286	15	535	107	2069
3.	Domžale	378	510	10	—	84	982
4.	Trzin	325	386	12	621	40	1383
Skupno v ha		2412	1525	80	1974	338	6328

Vsega obdelanega sveta je nekako 60 km², od tega nekaj pod polovico samega polja, 24 km². Med letom imajo čebele na razpolago okrog 43 km² pašnega polja, ki se pa ob ajdi še poveča. Ker čbelarji v tem predelu 50 čbelarjev s 616 zazimljenimi panji, spada na kvadratni kilometer nekako 15 panjev. Zanimivo je veliko število A.-Ž. panjev. Poleg 130 žnideršičevcev je še 136 »drugih« sestavov, iz večine polovičarjev in deloma znižanih

nina se začenja šele okrog Vodice in se razprostira preko Komende in Zaloga. V tem predelu leže občine Rašica, Vodice, Nasoviče, Lahoviče, Klanec, Kaplja vas, Mlaka, Suhadole in Moste. Pet zadnjih naštetih občin leži okrog staroslavne Komende.

Čebelarstvo je v vodiškem kotu zelo razvito. Posebno čebelarjenje na med v žnideršičevcih je donosno zaradi obile ajdove paše. Na jesen je vsa ravan en sam ajdov cvet. Takrat pripeljejo Gorenjci

svoje kranjčice v pašo, posebno čebelarji iz Radovljškega sreza. Pa tudi domači čebelarji dobro opravljajo.

Priložena razdelitev zemljišč izkazuje vsega obdelanega sveta 72 km². Za pašno polje pa prihaja v poštev le okroglo 50 km². Na njem čebelarji 57 gospodarjev, ki so letos zazimili 623 panjev ali na km² po 12.

Okoliš		Število čebelarjev	Kranjčice	A.Ž.	Drugi panji	Skupno
1.	Komenda	24	187	33	28	248
2.	Zalog	7	58	12	—	70
3.	Vodice	26	110	156	39	305
Skupno		57	355	201	67	623

Okoliš		Njive	Travniki in pašniki	Sadovnjaki	Gozdovi	Nerodovita zemlja	Skupno
1.	Komenda	1133	336	35	511	67	2082
2.	Zalog	756	309	43	872	66	2046
3.	Vodice	1047	395	54	1502	99	3097
Skupa v ha		2936	1040	132	2885	232	7225

Kje je tista dežela? . . .

Ludvik Puš, Grm - Novo mesto.

poštovani gospod urednik! »Drobiž« v 9. številki »Sl. Č.«, ki pa ni drobiž, marveč važna in pereča vprašanja, ta drobiž torej mi je nabrusil pero. Rad bi Vam povedal svoje naziranje glede na članek: »Ali so na pravi poti tisti, ki zahtevajo ustanovitev čebelarke zadruge?« Prepričan sem, da ste pisec tega sestavka Vi, saj ste podpisali svoji začetnici. Radovedni ste na odgovor, kje leži tista dežela, kamor nameravajo izvažati »zadruge« med.

Da bo odgovor lažji, mi dovolite prej vprašanje: v katero deželo, bajno Koromandijo, pa prodajate po gotovo dokaj primerni ceni svoj med Vi, g. urednik? In v katero deželo lepo številce drugih čebelarjev, ki nimajo nikoli medu v zalogi in ga tako rekoč izpod točila že vnovčijo? Kam sploh prodajamo svoj med slovenski čebelarji — saj je znano, da ga nima nihče v zalogi iz več let nazaj? V katero deželo je šel ves ta med?

Ni težko uganiti: doma smo ga prodali. Tudi v bodoče ga bomo največ v

Sloveniji. Vem, da Vam jezik ne da miru, da bi mi odgovorili: »Za božji čas, če ga doma lahko prodaste, čemu pa tarnate in stokate? In če ga bomo doma lahko prodali tudi v bodoče, kaj je treba zadruge? Vsak čebelar naj si išče sam kupcev za med, kakor smo si jih z zavihanimi rokavi iskali in dobili mi.«

Tukajle pa tiči zajec! In v tejle točki bi se morali člani društva krepko, iskreno in brez zamere pogovoriti. Besede, ki sem jih napisal, so brezpogojno resnične. Oni slovenski čebelarji, ki so imeli v rokah škarje in platno, so si lepo narezali dovolj kosov in koscev, na svoje tovariše v društvu so pa — pozabili. Na tem dejstvu se razbija organiziran način prodaje medu.

Jaz pravim takole: vsi smo člani istega društva, ki ima namen, da vsestransko koristi razvoju čebelarstva in vsem svojim članom. Zato naj ne gleda vsak samo nase, temveč naj pusti, da njegov tovariš prav tako lahko zajame iz skupne skleda kot on. Podeželski čebelar včasih prav težko najde kupcev za svoj med, četudi se trudi. Čebelar, ki je v bližini večjega trga ali mesta, si že laže pomaga. Tisti pa, ki ima trg vedno pred nosom in lahko izkoristi

najugodnejšo ceno, je na najboljšem. Vsi trije so člani društva. Jasno je, da zadnji ne bo navdušen za organizirano vnovčevanje medu, kajti morda bo nekoliko prikrajsan, zlasti ako se bo reklo: društveniki smejo prodajati svoj med pod značko »kontroliranega medu« le preko prodajne organizacije. In da se bo prodajal pristen med zadnjega hribovskega člana ravno tako ugodno in bo dobil svoj denar zanj ravno takrat kot vsak drug, to je nekaj novega, nezaslišanega. Pa je vendar povsem naravno, da mora biti tako. In dokler ne bo tako, se bo godila krivica znatnemu delu slovenskih podeželskih čebelarjev, ki v stiski ponujajo svoj med za vsako ceno ter s tem močno škodujejo medeni trgovini. Slišal sem, da v Ljubljani nimajo več cvetličnega medu, da bi se pa še lahko prodal. Toda cvetličnega medu ni in konec besedi! Čebelarji z dežele ga imajo še dovolj, društvo to ve, a vseeno ga ni.

G. urednik, ali ni v Vašem označenem spisu malce protislovja? Od začetka pišete: pred vsem moramo najti tržišča za med. T e h p a n e b o m o i s k a l i d o m a , temveč kvečjemu v inozemstvu. Ni se še posušilo črnilo tega stavka, že ste zapisali: Ne v zadrugi, marveč v propagandi za večjo domačo porabo medu vidim rešitev krize in v tem pravcu je treba vztrajno in sistematično delati. Torej tržišč za med ne bomo iskali doma, nato pa: propagande je treba za večjo domačo porabo medu. Čemu doma propaganda, če ne bomo iskali tržišč doma. Menim, da v takšni kočljivi zadevi ne bi smelo društveno glasilo pisati na tak način.

Zdaj pa propaganda! Kdo naj skrbi za njo? Vsak sam, tako se je nekje reklo prav s poudarkom. Prav je, da vsak čebelar sam dela reklamo za svoj med, ali to je za neukega človeka na deželi sitno in z majhnim uspehom združeno delo. Nepristransko je treba priznati, da kljub največjemu priporočanju medu ne bo prodal doma na kmetih morda niti polovice svojega pridelka po slabi ceni, dočim gre med

čebelarjev v mestih, kopališčih, letoviščih itd. brez težave v drag denar. Svoj pridelek hvaliti in ponujati, kakor ponuja kak Dalmatinec svojo robo pa ni baš prijetno, zlasti če imaš občutek, da se godi drugim bolje brez teh sitnosti. Ali bi ne bilo prav in pravično, da bi osrednja organizacija skrbela za uspešno reklamo medu, in sicer samo pod svojo firmo? Če se to ne bo zgodilo, ne bomo znatno dvignili domače porabe medu in ne držali primernih cen. To se pa ne bo zgodilo v sistematični in intenzivni obliki vse dotlej, dokler ne bomo na uspešni prodaji medu e n a k o interesirani vsi člani organizacije. Zato je moje mnenje: dokler nimamo specijelne organizacije za prodajo medu, izvedene strogo po združnem načelu, za vse enako, toliko časa ne bo uspešne reklame in ne večje porabe medu. Propaganda namreč ne obstoji samo v hvaljenju in povzdigovanju medu v deveta nebеса, marveč tudi v enotni, lični, prikupni posodi, ki je opremljena z lepo etiketo, na etiketi pa združni pečat kot jamstvo za pristnost vsebine. Danes ne ponuja niti zadnji šušmar svoje medene brozge, ne da bi garantiral za pristnost. Zato fraza »garantirano pristen med« ne drži prav nič. Mora pa priti do popolnega učinka. Ali to ne pojde drugače, kakor da jamči za robo organizacija, toda le za tisto, ki jo s a m a prodaja. Boste videli, spoštovani gospod urednik, kako pojde združni med v denar, ko bo stvar začela lepo obratovati.

Razumljivo je, da načela o enakosti za vse ne gredo v glavo onim, ki že imajo svoje kupce za med. Razumljivo je, da tudi ne morejo biti tihi, ampak da morajo privleči vse mogoče pomisleke na dan. Prav bi bilo pa le, da bi rekli: mi takšne organizacije nočemo, ker je ne potrebujemo. Taka beseda bi bila poštena. Kdor zdihuje s a m o po tržiščih v inozemstvu, brani doma s v o j prestiž. In prepričan sem, da tak član ne motri zadeve objektivno, ko nastopa proti neki nastajajoči organizaciji, ki je z dobro voljo vseh čebe-

larjev ne samo izvedljiva, temveč se mora razviti v lepo podjetje. Kakor da smo slovenski čebelarji prvi in edini na vsem svetu, ki nas je Bog mahoma udaril s slepoto, da hočemo osnovati združni način prodaje svojih pridelkov, da nas nato vse skupaj vrag vzame.

Spoštovani g. urednik! Nisva istega mnenja, to vem. Bodiva pa vsaj tukajle istih misli: Tudi slovenskih čebelarjev se drži stari slovanski in slovenski greh, da niso edini celo v življensko važnih vprašanjih, ki se dajo uspešno rešiti le po eni sami poti. In v tem je kal neuspeha.

Toda naj bo že tako ali tako! Stvar se mora razčistiti do kraja. Postati mora jasno k d o je proti organizirani samopomoči čebelarjev in z a k a j je. To mora vedeti zadnji naš član, potem bomo pa videli, ali pojde ali ne. Če ne pojde — zaleteti se nam ni treba in si glav potolči,

toliko navdušeni vendar nismo — potem pa porečemo, kakor je zapisal g. Gallob: »Naredimo si velik sod, pa napišimo nanj, da se tu prodaja med — očet...« V društvu in v glasilu pa vneto pridigujmo moč organizacije in nje potrebo, če bomo še imeli koga, ki nas bo poslušal. In učimo, kako je treba čebelariti po najnovejših metodah, da bo čebelarstvo dobičkanosno.

Končno, g. urednik, še nekaj: Vprašanje o organizaciji za nakup in prodajo čebelarških pridelkov in potrebščin naj bi se razmotrivalo s primerno resnostjo. Odločno je obsoditi članek »Čebelarška druga« (»Sl. Č.« št. 9) v zadnjih treh odstavkih. To so neresne besede, ki stvari škodujejo. Mari je to tendenca lista? Mi smo za pikanje neobčutljivi, žal nam je le za stvar, ki je vredna večje vestnosti in premisleka, kakor ga kažejo v št. 9 vsi članki, motreči to zadevo.

Prvi odgovor gospodu Pušu.

Avgust Bukovec.

rači gospod Puš! Vaš članek me je vseka-kor iznenadil. Pričakoval sem namreč od Vas mnogo več pouka o trgovini z medom in razmerah na raznih tržiščih. Namesto tega ste povezali šopek dehtečih osebnosti, krivičnih očitkov, namigavanj in še to in ono cvetko. Bogu bodi potoženo, vroča je kaša, ki ste jo postavili na mizo in premastni so njeni očitki.

Vprašanje pa je, ali ste nas s svojim člankom prepričali, da imamo od čebelarške zadrugе pričakovati rešitev medene krize. Za svojo osebo sem sedaj še bolj prepričan, da se nimamo ničesar dobrega nadejati od take zadrugе, kakršno ste si zamislili Vi. Dejanske razmere so pač drugačne, zato je načrt, ki ste ga napravili, za sedaj neizvedljiv.

Nekajkrat že sem v »Sl. Č.« pisal, da nisem načelen nasprotnik zadrugе. Zadrugna misel je tako vzvišena in se je pri nas tako zelo obnesla, da smatram vsakega načelnega nasprotnika združništva za človeka nazadnjaških nazorov.

Zgodovina našega združništva nas pa uči, kam vodi nepremišljeno, ali pa lahko-miselno ustanavljanje zadrug. Vse tiste zadrugе, ki niso bile v sposobnih rokah in ki niso bile ustanovljene zaradi resnične potrebe in ker niso imele pogojev za obstanek ob ustanovitvi, so klavrno propadle, računa pa niso plačali ustanovitelji, marveč združniki.

Če se ne morem ogrevati za čebelarško zadrugo po Vašem vzorcu, imam za to tehtne razloge. Vi in tudi zadnji član našega društva veste sedaj, da sem jaz eden izmed tistih nesrečnežev, ki je proti taki »organizirani samopomoči čebelarjev«. Nisem pa proti zadrugi iz sebičnih razlogov (najnovejši »šlager«!), marveč iz bojazni...

Morda sem na napačnih potih. To bi ne bilo prvič in mislim, da tudi ne zadnjič. Za zdaj sem pa trdnega mnenja, da ste Vi tisti, ki zidate na pesek. Veselilo me pa bo, ako doživim, da bom mogel svoj med spečati s pomočjo kakršnekoli zadruga. Sedaj ga namreč ne morem niti »po dokaj primerni ceni«, niti po neprimerni, čeprav imam trg vedno pred nosom, kakor pišete. Po 10 Din kilogram ne morem svojega blaga dati, kakor nekateri čebelarji.

Brez pomena pa je, ako sem jaz proti zadrugi. Saj sem popolnoma osamljen. Ako prepričate večino naših članov, da brez zadruge ne bo uspeha, pa jo lahko ustanovite. Potem bodo škarje in platno in oblast v Vaših rokah in boste lahko rezali po svoji volji, upam, da prav izdatno. Mislim pa, da ne boste osrednjemu odboru zamerili, ako Vas bo ob prvi priliki povabil, da se točneje izjavite o tistih čebelarjih, ki so sebi rezali platno, na svoje tovariše pa pozabili. V sedanjem odboru so po veliki večini sami stari odborniki, ki takih očitkov ne morejo molče pogoltniti.

S svojimi nasveti glede reklame, posod, etiket ste se nekoliko zakasnil. Osrednji odbor je večino teh reči že realiziral in je blagovni oddelek že razložil lične posode in etikete, prodajo kontroliranega medu pa izvrši, kakor je že sklenjeno.

Kar se tiče iskanja tržišč, pripominjam, da so vsi »zadrugarji« doslej računali najbolj na izvoz v inozemstvo in to tudi očitno izpovedali. »Sl. Č.« je pa neprestano dokazoval, da je izdatnejši izvoz v tujino nemogoč in da zadruga ne more in ne sme računati z izvozom. Točno po teh načelih je bila pisana tudi notica »Ali so na pravi poti«. Če sem na koncu zapisal, da ne vidim rešitve medene krize v zadrugi (ki hoče izvažati med v tujino), marveč v propagandi za domačo porabo medu, sem s tem le ostal zvest načelu, ki sem ga doslej zastopal. Ne morem pa za to, če je Vaše hudomušno pero brez zmiselnosti tlačilo dva moja stavka skupaj in če nečete razumeti, kaj sem povedal.

Zanimivo pa je, da g. Puš nič več ne

računa z izvozom in da si je osvojil stališče, ki ga že vsa leta zagovarjam, da dvignimo domačo porabo. Tega tržišča nam pa ni treba iskati, ker ga imamo pred nosom, samo izkoristiti ga je treba. Da pa g. Puš pozneje ne bo iznenaden, mu že danes povem, da so tudi na domačem trgu razmere drugačne, nego domneva on.

K članku g. Puša nimam dosti več pripomniti. S fantastičnimi načrti se nisem nikdar ukvarjal in nikdar čebelarjem govoril o stvareh, ki so za sedaj neizvedljive. Smatram pa zadevo čebelarske zadruga za prevažno, da bi besedičil o stvareh, ki jih ne morem izvesti, deloma ker mi manjka moči, deloma pa, ker bi izvedba načrta zadela ob nepremagljive težave.

Najodločneje pa zavračam smešen očiitek, da »Sl. Č.« ne razmotriva »Čebelarske zadruga« s primerno resnostjo. Če izražam svoje dvome glede potrebnosti zadruga, mora vsak čebelar, ki me pozna, demovati, da moram imeti za to prav tehtne razloge. Ti pa izvirajo edinole iz skrbi za usodo naše organizacije, ki je bila zgrajena z velikimi žrtvami in dolgoletnim delom, organizacijo, ki jo lahko uniči en sam nepremišljen korak. Zato zavračam grdo sumničenje, da zasledujejo antizadrugarji sebične cilje. (Kadar zmanjka stvarnih razlogov, pa sezi po gorjači!)

Pred obličjem g. Puša pa ni našel milosti niti njegov somišljenik g. Šega, ki je objavil v 9. številu »Sl. Č.« članek »Čebelarska zadruga«. Članek je do zadnjega stavka zelo resno mišljen in vsi smo ga tako tudi razumeli. Samo g. Pušu se zdi neresen, škodljiv in pikajoč in zato je moral pobožati tudi g. Šego. Ali mi bo kdo zameril, če sem se na koncu članka gosp. Puša — muzal?

Pa še nekaj! Doslej sem mislil, da so pred čebelarsko javnostjo zadrugarji in antizadrugarji enakopravni. Članek gosp. Puša naj bo pa vsem protizadrugarjem svarilo, naj nikar javno ne izražajo svojih misli glede zadruga, da se ne izpostavijo nevarnosti kakega »nabrušenega peresa«. Lahko je obljubovati zlate gradove!

Propaganda.

Fr. D. Jug — Brezje.

U pam, da vsi čitatelji »Sl. Č.« s paznim očesom motrimo v našem listu razpravo o najbolj pereči zadevi, namreč o trgovini z medom. Najbolj nas zanima dvojje, t. j. ustanovitev čebelarke zadruga in kam z medom.

Da čebelarke zadruga ne moremo kar čez noč ustanoviti in zakaj cene medu padajo, nam je bilo dovolj pojasnjeno. Da so zašli čebelarji po nekaterih krajih v zagato glede prodaje medu, smo se iz pojasnil prepričali, da teh razmer ni krivo osrednje čebelarsko društvo, ampak nekateri čebelarji sami, ker ne znajo ceniti vrednosti medu ter se nočejo organizirati, da bi združeni potem onemogočili nadaljnje špekulacije prekupčevalcev z medom.

Pred nami je vprašanje, kam z medom, še nerešeno. V Sloveniji ga ne pridelujemo toliko, da bi ga ne mogli doma porabiti, a domači trg zakladajo z njim velečebelarji in špekulanti, ki ga dovažajo v banovino od drugod, domači čebelarji pa ne morejo svojega pridelka spraviti v denar, ker so cene mnogo prenizke. Zaradi tega so klici po zadruški opravičeni, da bi nas ona rešila krize itd. Zadruga ali pa kakršnakoli organizacija pa tudi ne bo kos tej pretežki nalogi, dokler se našemu medu ne odpre pot v inozemstvo. Teža pa za sedaj ni pričakovati, ker so tudi druge države v Evropi založene s tem blagom.

V sedanjih razmerah bi bila po mojem mnenju edina pomoč dobra in praktična propaganda za večjo porabo medu v domačem gospodinjstvu. Tedaj bi imeli čebelarji in zadruga lažje stališče.

Kdo naj pa to propagando vrši? Večkrat se je že v našem listu omenjalo, da naj bi se uvedla večja propaganda tudi v drugih

listih z raznimi poučnimi članki. Natisnile naj bi se za nadrobno prodajo medu vabljive etikete itd. Kakor se razvidi iz delovanja letošnjega društvenega odbora, je pričel to že izvajati ter je upanje, da bo s tem vsaj nekaj dosegel, da pojde med bolj v denar. Veliko je storil na tem torišču v zadnjih letih ljubljanski vzorčni velesejem, na katerem so čebelarji razstavili vzorce najboljšega in zelo prikupljivega medu. Prav ta nam je pokazal, na katero pot naj krenemo. Domače občinstvo se je namreč za med premalo zanimalo, ker so meščani in kmetje v splošnem še premalo poučeni o porabi medu in njegovi vrednosti. Zato nas čaka še veliko dela, preden spravimo to važno čebelarsko zadevo na pravo pot. Vsi čebelarji ji bomo morali posvetiti večjo brigo, da spravimo kupčijo z medom na tisto stopnjo, ki ji pristoji.

Prva naša naloga je, da vsi čebelarji podpiramo začetno delo naše organizacije. Tudi tisti čebelarji, ki so doslej stali ob strani, naj pristopijo vanjo kot člani, da s tem podpro njeno delovanje. Druga naloga je pa, da vsak posamezni čebelarsam kaj več stori v svojem okolišu, da navaja svoje bližnje sosede na večjo porabo medu.

Najboljša reklama in najizdatnejša propaganda za večjo porabo medu v domačem gospodinjstvu na kmetih je spreten in praktičen čebelarsam, ki zna z dobrim, čistim, pristnim medom pridobivati kupce v ožjem krogu domače vasi ali občine, da gospodinje lahko dobijo med pri njem, kadarkoli ga potrebujejo. S tem navajajo ljudi, da ga veliko več porabijo, nego so ga nekaj. V nekaterih krajih, posebno na Gorenjskem so to pot čebelarji že davno ubrali ter od leta do leta laže svoj pridelek spravijo v denar.

Naj navedem le en primer, koliko lahko storijo v tem pogledu spretni čebelarji na deželi. V neki občini na Gorenjskem, ki ima približno 250 družin kmetskega in delavskega stanu, je sedem čebelarjev. V predvojni dobi, ko so čebelarili le s kranjiči, niso v tej občini porabili v gospodinjstvu skoraj nič medu. Ako je bila kaka dobra čebelarska letina, so čebelarji jeseni pri podiranju kranjičev med s satjem vred prodali medarjem. Šel je tedaj med v mesto in ga ni bilo več nazaj. V občini so tedaj prav malo medu porabili. Poznale so ga za potice le čebelarske gospodinje in njih prijateljice. V sedanjem času pa čebelarijo v tej občini večinoma že z A.-Ž. panji in pridelajo na leto 1000—1500 kg. Od l. 1925. dalje se pa po zaslugi nekaterih spretnih čebelarjev razproda ves med v domači občini. Ni je skoraj družine, da bi ga ne kupila kaj. Nekatere premožnejše družine ga porabijo 5—10 kg. Čebelarji se držijo enotne cene. Kdor ga vzame 5 kg skupaj, ga dobi za 100 Din, t. j. po 20 Din kg; v nadrobni prodaji pa cvetlični med po 22—25 Din. V minulem letu je že za velikonočne praznike nastala kriza — domačega medu za prodajo je primanjkovalo. Priskrbeti so si ga morali nekateri iz Kranja.

To kaže, koliko lahko storijo agilni in praktični čebelarji na deželi za večjo porabo medu v gospodinjstvu. Upam, da je še mnogo takih občin v Sloveniji, da doma pridelani med tudi doma porabljajo. A žalibog, da je še dosti takih čebelarjev, ki svojo zalogo medu pred domačini skrivajo ter ga silijo v mesto na trg v skupni množini. Ti se nikakor ne morejo sprijazniti z nadrobno prodajo doma ali vsaj pri domačem trgovcu, ker je s tem nekoliko neprijetnega posla. — Ako se nudi čebelarju prilika, da lahko svoj med proda doma, ni to nikakr trgovski posel, kajti ako kmet lahko na drobno proda n. pr. žito, sočivje in sadje, proda lahko tudi med, saj spada tudi ta med domače pridelke. — Toda ta prilika se ne nudi vsakemu čebelarju, po-

sebnost onim ne, ki niso v bližini mest in trgov. Za te je pa res nujno potrebna organizacija v obliki zadruga, da od njih pokupi med, v kolikor ga sami ne morejo prodati, da ga potem zadruga razpošlje v kraje, kjer ga primanjkuje. Kjer se pa da med prodati v domačem okraju, bi bilo nespametno siliti z njim v mesto, od tam ga pa zopet dovažati nazaj na deželo.

Res je, da za čebelarja domača prodaja ni prijetno delo, je pa plodono za narod in čebelarja samega. Ko se bodo kmetske gospodinje navadile porabljati več medu, ga bodo radi pokupili od čebelarjev tudi vaški trgovci, da ga bodo na drobno z drugimi živili vred prodajali. Čebelarju ne sme biti vseeno, kdo od njega med kupi. Pri srcu mu morajo biti pred vsem domačini v njegovi okolici. Vpoštovati moramo vrednost medu za splošno ljudsko korist. Kajti katero živilo v ceni 20 Din ima toliko redilnih snovi v sebi, kot jih ima med. Ako ga čebelar proda gospodinj, ki še ne pozna njegove vrednosti, naj ji pojasni, da denar, ki mu ga odšteje zanj, ni zavržen, temveč dvakrat naložen, kajti ena žlica medu ima v sebi več redilnih snovi nego eno jajce.

Kakor je znano, se cenijo živila po kalorijah, toplotnih enotah. Tako ima n. pr. 1 kg govejega mesa 1000 kalorij, 1 kg jajc 1630, 1 kg medu pa 3280, torej ima med dvakrat toliko redilnih snovi v sebi kakor jajce in trikrat toliko kakor meso. Med je torej v sedanjih razmerah dvakrat cenejši nego goveje meso. Prava cena medu bi torej morala biti po njegovi vrednosti vsaj 40 Din kg. Cene, kakršne v sedanjem času nastavljajo velečebelarji in špekulanti (10—12 Din), niso le smešne, ampak naravnost žaljive!

Ako vpoštevamo, da ima med poleg redilnih še polno zdravilnih snovi v sebi, da se torej porablja še za razne bolezni kot domače zdravilo, je jasno, da je v gospodinjstvu neprecenljive vrednosti. Zato stori vsak dobro delo za narod, ako

dela na kakršenkoli način propagando za večjo porabo medu v gospodinjstvu, bodisi na deželi ali tudi v mestu.

Zato pozivam vse čebelarje na delo za večjo porabo medu v Sloveniji! Postavimo se v bran proti onim špekulantom, ki cene našemu dobremu, pristnemu planinskemu medu kvarijo ter mu s slabšim ali celo ponarejenim, ki ga uvažajo od drugod, jemljejo ugled.

Ker nam je naše osrednje društvo oskrbelo lične posode in etikete za med, sezimo po njih in spravimo naš pristni, doma pridelani med, v vsako hišo in vsako vaško trgovino z živili! Ne branimo se napisati svojega imena na posode! Zahtevamo od vsakega trgovca, ki med od nas kupi, da ga tudi pod našim imenom prodaja kot pristen med, za katerega odgovarja vsak posamezen čebelar sam. Potem bo izključena vsaka špekulacija brezvestnih trgovcev in ponarejevalcev medu.

Ko bomo to dosegli, tedaj bodo dobile tudi naše gospodinjke večje zaupanje in več veselja za porabo medu

v domačem gospodinjstvu. Osrednje čebelarско društvo, ali morda banska kmetijsko-gospodinjška uprava bo morala našim gospodinjam nakloniti več pouka, kako je med porabljati kot živilo in zdravilo. To morda s kakimi posebnimi brošuricami. Več brige bo treba za to obračati tudi na učiteljska, v šolah in raznih gospodinjstvih tečajih. Mi čebelarji pa bomo morali skrbeti, da bomo oddajali v prodajo le pristno, zdravo in očiščeno blago. Da nam je mogoče to doseči, nam daje naša organizacija dovolj sredstev na razpolago bodisi z orodjem ali s pokom.

Končno naj še omenim, da je posebno na deželi največ onih čebelarjev, ki jim je sreča mila, da svoj pridelek medu lahko doma prodajo, pa se odtegujejo čebelarški organizaciji. Povedano jim bodi, da ne delajo prav, ker ne podpirajo skupnega čebelarskega stremljenja. Strokovne izobrazbe in pomoči pa potrebujemo vsi, eni v tej zadevi, drugi v drugi, zato proč s sebičnostjo!

Nismo osamljeni.

Jos. Verbič — Ljubljana.

oktobrski številki »Sl. Č.« sem navedel nekaj cen, po katerih prodajajo čebelarji med. Naj sedaj pripomnim, da je Centrala za posredovanje kupčije z medom v Švici.

Tržne razmere se še niso izboljšale. Za naše blago kupci še vedno tako malo ponujajo kakor nikdar prej, in malo je upanja, da bi se cene v kratkem dvignile.

O tem priča naslednje dejstvo. Gospodarska zveza v Ljubljani bi rada kupila dva vagona cvetličnega medu. Obrnila se je do našega blagovnega oddelka in ponudila za kilogram 9 Din. Iz Bosne pa je dobilo društvo vzorec večje množine pre-

krasnega, svetlorumenega, popolnoma čistega medu po 13 Din franko tovorilna postaja. Da ne bo nihče napačnega mnenja, da je odbor »Čebel. društva« zaradi nedelavnosti ali ker nimamo še zadruge količkej kriv tega za čebelarje žalostnega položaja, hočem nekoliko natančneje predočiti, kakšna usoda je dohitela druge kmetijske pridelke in sirovine v Jugoslaviji in na svetovnem trgu.

Iz gospodarskih poročil dnevnikov sem nabral sredi oktobra tele podatke. V žitnih pokrajinah naše države so prisiljeni mali kmetje, da prodajajo pšenico že po 1 do 1.10 Din kg, pred leti pa so še izkupili 2.50 do 3 Din zanjo. Krompir je skoro brez cene. Za koruzne štoke dobivajo vojvodinski kmetje komaj 40 Din za 100 kg, ko-

nopljo pa jim plačujejo trgovci po 4 do 4.50 Din kg. Pred dvema letoma pa je znašala cena še 15 Din. Cene banatskih vin so izredno nizke. Za mošt (16 do 18°) je danes mogoče dobiti le 0.75 do 1 Din za liter.

Na svetovnem trgu ni nič boljše. Padec žitnih cen je splošno znan. Cena sladkorja je tako padla, da ne krije niti čistih produkcijskih stroškov, če bi bila sladkorna pesa zastoj. Svetovna cena sladkorju je v Newyorku že maja meseca dosegla zelo nizko stanje, t. j. 1.45 centa, septembra meseca pa je padla na 0.95 centa. Bombaž, ki je maja meseca v Chicagu notiral 16.30 centa, je padel v septembru na 10.35 centa. Nazadovanje cen se je pokazalo tudi pri volni, svinjski masti, lanenem olju itd.

Dnevnik navajajo, da so dosegli tečaji za baker, kositer in cink izredno nizko stanje. Mednarodni kartel je pred dnevi že tretjič znižal kartelne cene. V Londonu je baker ob koncu avgusta meseca notiral še 47³/₈ funta, ob koncu septembra pa le še 43.5 funta. Cink je padel v tej dobi od

16 na 14.75 funta, to je najnižja cena od l. 1896.

Cene padajo po ugotovitvi jugoslovanske Narodne banke od lanskega leta. Indeks cen je znašal v septembru:

leta	za rastlinske proizvode	za živalske proizvode
1927	122.6	111.7
1928	132.0	117.1
1929	102.9	107.2
1930	78.0	95.6

Za blaginjo proizvajalcev naštetih pridelkov in sirovin skrbe razna društva, družbe, zadruga in celo vsemogočni karteli, vendar jih niso mogli pri najboljši volji obvarovati škode, ki gre v milijarde. Isto velja za vodstvo, ki mu je poverjena korist čebelarjev. Ne poznam ga čebelarja, ki bi hotel našemu čebelarstvu zlo.

Cene pa padajo le ob prodaji na debelo, nadrobna prodaja pri trgovcih in na živilskem trgu pa ni še nič popustila, jako draga je še vedno mesnina, tudi kruh se noče poceniti.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič, Ljubljana.

Mesečno poročilo za september 1930.

Paša na ajdi je kljub lepemu, solnčnemu vremenu kmalu nehala. Le osem postaj je poročalo, da so imele prvi teden še malo donosa. Običajnega ropanja po paši ni bilo, opravičena je vera, da je že večina čebelarjev spoznala, kdaj in zakaj nastaja ropanje in kako ga preprečimo.

Vič. Čebele so na ajdi povprečno nabrale pičlo zimsko zalogo.

Št. Vid nad Ljubljano. Ajdovega medu nisem točil. Medišča so bila prazna, kar pa je bilo v plodiščih, sem pustil čebelam.

Tacen pod Šmarno goro. Petina panjev ni prinesla zadostne zimske zaloge. Dodal sem jim jo od boljših družin in zato nisem točil. Poraba zaloge je bila navidezno ne navadno velika. Izredno zmanjšanje teže pripisujem zelo vodenemu medu.

Blejska Dobrava. Prevoz v pašo se je slabo obnesel. Od prepeljanih A.-Ž. pa-

njev smo dobili povprečno po 8 kg, pri doma puščenih pa skoraj še enkrat toliko na panj.

Virmaše p. Š. L. Letos ne bomo v zadregi, kam bi z medom. V tej okolici ga nima noben čebelar večjo množino.

Boh. Bistrica. Povprečni donos od panjev, ki smo jih prepeljali v ajdo, je znašal 9 kg. Videl sem, da prinese srednje močan panj več kot zelo močan. Panj, ki je tehtal 35 kg, je prinesel 15 kg, panj, ki je tehtal 47 kg, pa le 5.5 kg.¹

Rove na Gor. Čebele so nabrale na ajdi komaj zadosti zase.

Sv. Gregor p. O. Matice so kmalu nehale zalegati. V začetku meseca ni bilo v mnogih panjih odprte zalege.

¹ So razni vzroki, ki imajo take posledice. Kot pravilo pa tega primera ne moremo smatrati. — Gl. poroč.

Mesečni pregled za september 1930.

Kraj	Višina nad morem m	Označba opazo- vane a panja	Panj je teže						Toplina zraka				Dni je bilo									
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih d-g	naiveč pridobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
			1.	2.	3.	1.	2.	3.														
			mesečni tretjini dkg																		pri- dobil	po- rabil
1. Ljubljana . .	305	A.-Ž.	—	—	—	180	140	40	—	360	—	—	+28	+7	+20.4	27	13	—	6	9	15	5
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	—	—	—	50	70	50	—	170	—	—	+26	+7	+16.8	24	14	—	5	6	19	7
3. Št. Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	—	—	—	240	90	20	—	350	—	—	+27	+4	+15.5	25	16	—	9	6	15	8
4. Tacen p.Šmar. goro	314	A.-Ž.	—	45	—	440	150	70	—	615	45	11	+29	+7	+17.5	27	9	—	7	4	19	6
5. Škofja Loka .	349	A.-Ž.	—	—	—	255	100	65	—	420	—	—	+25	+8	+16.0	21	10	—	10	13	7	5
6. Virmaše pri Škofji Loki .	361	A.-Ž.	—	—	—	400	140	55	—	595	—	—	+25	+10	+14.7	21	15	—	9	13	8	13
7. Blej. Dobrava	577	A.-Ž.	—	—	—	—	70	55	—	125	—	—	+20	+7	+14.8	18	10	—	15	9	6	3
8. Boh. Bistrica .	540	A.-Ž.	—	—	—	100	110	40	—	250	—	—	+30	+5	+18.4	20	16	—	10	14	6	23
9. Dob	305	A.-Ž.	70	—	—	140	110	60	—	240	40	3	+31	+2	+16.4	12	8	—	4	11	15	11
10. Rova na Gor.	350	A.-Ž.	10	—	—	150	205	60	—	405	10	1	+25	+5	+16.3	36	15	—	7	14	9	7
11. Breg-Križe .	483	A.-Ž.	—	—	—	220	100	60	—	380	—	—	+24	+7	+15.4	23	13	—	11	9	10	3
12. Cerknica . .	575	A.-Ž.	—	—	—	90	60	40	—	190	—	—	+25	+7	+15.4	27	14	—	3	18	9	21
13. Sv. Gregor pri Ortneku . . .	736	A.-Ž.	—	—	—	30	36	26	—	92	—	—	+28	+7	+15.5	26	8	—	8	9	13	17
14. Krka	300	A.-Ž.	50	—	—	115	180	80	—	325	40	1	+26	+6	+15.7	19	9	—	11	7	12	8
15. Vavčja vas p. Semiču . . .	280	A.-Ž.	—	—	—	60	85	40	—	185	—	—	+23	+9	+14.1	29	13	—	5	16	9	22
16. Novo mesto .	180	A.-Ž.	170	45	—	150	320	80	—	335	110	2	+32	+7	+18.6	29	13	—	6	14	10	2
17. Ptuj	221	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
18. Lokove pri Mozirju . . .	465	A.-Ž.	125	10	—	180	70	30	—	145	80	3	—	—	—	29	15	—	8	15	7	18
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	—	—	—	185	170	35	—	390	—	—	+20	+6	+14.0	25	9	—	5	18	7	17
20. Orehova vas pri Mariboru	270	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu . .	536	A.-Ž.	—	—	—	50	60	70	—	180	—	—	+24	+4	+13.3	27	10	—	7	15	8	10
22. Vržej p. Ljut.	176	A.-Ž.	10	—	—	40	75	65	—	170	10	3	+27	+7	+16.7	28	12	—	6	23	1	19
23. Cezanjovci .	182	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24. Guštanj . . .	398	A.-Ž.	30	—	—	145	130	15	—	260	30	1	+26	+4	+14.7	23	8	—	7	10	13	14
25. Jarenina . .	262	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
26. Nedeljica pri Turnišču . .	170	A.-Ž.	—	—	—	260	65	75	—	400	—	—	+28	+8	+14.0	20	6	—	7	10	13	13

Vavpčja vas p. S. Nedavno je prišel kupapec ter od tukajšnjih čebelarjev pokupil ves cvetlični med.²

Novo mesto. Med ajdovo pašo so ponekod čebele precej trpele zaradi ropanja.

Lokove p. M. Medu smo pridelali po 3 do 5 kg od panja. Prodajajo ga po 15 do 20 Din.

Sp. Ložnica p. Žalcu. Odvzemanje in trcanje medu se je pričelo 20. septembra.

² Škoda, da ne poveste, po čim ga je plačeval! — Gl. poroč.

Vržej. Med se težko razpečava, četudi ga je manj kot druga leta. Zgago delajo čebelarji, ki nimajo velikih zalog. Prodajajo ga po 12 in 10 Din. Dali bi ga tudi ceneje, ako bi jim kdo pokazal denar.

Guštanj. Prodaja medu slaba. Ni popraševanja.

Nedeljica p. T. Čebele so oslabele zaradi predobre paše. Napolnile so poleg medišč tudi plodišča in onemogočile maticam, da bi zalegale. Ajdovca prodajajo po 8 Din.

Društvene vesti.

Ljubljanska podružnica ima prihodno odborovo sejo v torek, dne 11. novembra t. l., ob osmih zvečer pri »Nacetu«.

Poročilo o tečaju za kužne čebelne bolezni. Za napredno in uspešno čebelarstvo je treba pred vsem zdravih čebel. Zdrave čebele pa bo imel čebelar le, ako bo njih bolezni — posebno nalezljive — dobro poznal in jih skušal že v kali zatreti, ako se pojavijo. Z zatiranjem kužnih čebelnih bolezni bomo naše čebelarstvo dvignili in si pridobili ugled doma in v tujini. Zato je prav, da je društveni odbor poleg drugih važnih zadev vstavil v svoj delovni načrt tudi tečaje, na katerih naj se čebelarji seznani z najvažnejšimi čebelnimi boleznimi. Zato je na predlog g. Okorna priredil do sedaj že tri tečaje o spoznavanju in zatiranju kužnih bolezni. Zadnji tak tečaj se je vršil dne 19. in 20. septembra t. l. v prostorih drž. vet. bakteriološkega zavoda v Ljubljani. Za ta tečaj se je priglasilo 25 čebelarjev, a udeležilo se ga pa je 17 čebelarjev.

Tečaj je bil zelo zanimiv. Predavali so: g. dr. Ferdo Kern, šef bakteriološkega zavoda, o bistvu kužnih bolezni in o akarini; g. Leon Kocjan, asistent bakteriološkega zavoda, o veterinarskih predpisih; g. Josip Verbič, prof. v p., o kužnih boleznih čebelne zalege; g. Josip Okorn o anatomiji čebele, o noseimi, o zatiranju bolezni in o razkuževanju panjev.

Da se je mogel tečaj vršiti, moramo biti v prvi vrsti hvaležni banski upravi, ki je naklonila društvu podporo, brez katere bi se tečaj ne bil mogel vršiti. Dalje pa smo dolžni veliko zahvalo g. dr. Kernu, šefu bakteriološkega zavoda, ki je dal na razpolago sobo za predavanja in razne preparate, ki so jih udeleženci tečaja opazovali tudi z drobnogledom. Ne smemo pa prezreti še mil. g. prošta in prelata Kalana, ki je kakor vedno gostoljubno sprejel pod svojo streho naše čebelarje in jim nudil hrano in prenočišče. Vsem tem naša najsrčnejša zahvala. Koncem tečaja je bil poslan g. kmet. ministru vdanostni pozdrav s podpisimi vseh udeležencev. Za pozdrav se je g. minister takoj zahvalil. Vsi udeleženci so bili s tečajem zelo zadovoljni.

Dosedanji tečaji so veljali nekako splošni izobrazbi čebelarjev o kužnih boleznih. V kratkem pa bo treba prirediti še posebne tečaje za izobrazbo nadzornikov, ki bodo v posameznih okrajih nadzorovali zdravje čebel in dajali prizadetim potrebna pojasnila in navodila.

Občni zbor podružnic. Podružnice opozarjam, da se bliža čas občnih zborov. Po §§ 26. naših pravil se morajo vršiti občni zbori podružnic v mesecu decembru. Že ta mesec naj se pripravi gradivo za zborovanje. Pravočasno naj se prijavijo občni zbori podružnic v našem glasilu. Do 20. novembra morajo biti prijavnice v rokah g. urednika Avgusta Bukovca v Ljubljani, Gruberjevo nabrežje 14.

Članarina. Nekateri naročniki še niso poravnali članarine za leto. Prosim vse zamudnike, da store svojo dolžnost. Nikar ne odlašajte! Odbor mora svoje obveznosti izpolniti in to mu bo mogoče le, ako bodo člani storili svojo dolžnost napram odboru. Prosim, pošljite takoj zaostalo naročnino in ne delajte sebi in društvu še večjih stroškov.

Obračuni o članarinah podružnic. Sredi meseca novembra bom začel razpošiljati obračune vpo-

slane članarine ter obenem tiskovine in položnice za prihodnje leto. Iz obračunov je razvidno, koliko so posamezne podružnice poslale na račun članarine, koliko imajo na dobrem oziroma koliko imajo še plačati.

Vsem šolskim vodstvom. Po najnovejših vesteh pripravlja ministrstvo prosvete odlok, na podlagi katerega bodo morale vse osnovne šole postaviti šolski čebelnjak in pričeti s poukom o čebelarstvu. Pouk o čebelarstvu pa je nemogoč brez našega strokovnega glasila, ki prinaša polno važnih član- kov o naprednem čebelarstvu. Prosim vsa šolska upraviteljstva, da dosežejo pri krajnih šolskih svetih, da se nabavi za šolo »Slovenski Čebelar«, ki velja letno 40 Din in se naroča pri Čebelarskem društvu za Slovenijo v Ljubljani.

Izvršena predavanja. Dne 28. septembra t. l. se je vršilo čebelarsko predavanje v Slovenj- gradcu. Predaval je g. Močnik iz Guštanja o združitvi, o zazimljenju čebel in o plemenjakih. Predavanja se je udeležilo 25 čebelarjev.

V Gorjah je dne 12. oktobra t. l. predaval g. Bukovec o zazimovanju čebel in jesenskih čebelarskih opravilih. Predavanja se je udeležilo 21 čebelarjev.

Zapisnik seje ožjega odbora osrednjega društva v Ljubljani, ki se je vršila dne 3. oktobra t. l.

Navzočni gg.: predsednik Verbič, Arko, Babnik, Bukovec, Raič in Dermelj.

G. predsednik je pozdravil vse navzočne ter ugotovil sklepčnost.

Zapisnik zadnje seje ni bil prebran, ker je bil itak objavljen v 9. številki.

Tajnik je poročal o raznih dopisih. S hvaležnostjo je sprejel odbor obvestilo, da je banska uprava naklonila društvu dve podpori, in sicer podporo za matrico za nove posode za med v znesku 3000 Din ter podporo za tečaj o kužnih boleznih v znesku 3900 Din. Odbor je naročil tajniku, naj pošlje banski upravi toplo zahvalo, znesek 3000 Din pa nakaže blagovnemu oddelku. Enako je sprejel hvaležno na znanje sporočilo, da se je letos prevoz čebel na pašo in s paše izvršil v splošno zadovoljnost, in to pred vsem zaradi naklonjenosti ravnateljstva drž. železnice in vseh železniških uslužbencev, s katerimi so imeli čebelarji opravka. Tudi ravnateljstvu drž. železnice naj odbor pošlje posebno zahvalo. Tajnik je poročal tudi o tečaju za kužne bolezni. Odbor je poročilo odobril ter sklenil 1. naj se vsem udeležencem povrnejo stroški za vožnjo razen enemu, ki je tečaj zamudil; 2. da se izplačajo honorari predavateljem in hrana ter prenočišče za udeležence tečaja. Tajniku se je naročilo, naj pošlje zahvalo vodstvu Marijanišča ter gg. dr. Kernu in Kocjanu.

Dalje je podal blaganih poročilo o blaganiškem stanju upravnega oddelka ter sklada za »Čebelarski dom«. Na predlog g. vodje blagovnega oddelka Arka je odbor sklenil, znižati obrestno mero za izposojeni sklad za »Čebelarski dom« od dosedanjih 8% na 6%, to pa od ne 1. julija t. l. dalje. To se uema z normano obrestno mero v denarnih zavodih.

Računi za tisk »Sl. Č.« pri Jugoslov. tiskarni naj se za enkrat še ne izplačajo, ker primanjkuje denarnih sredstev. Le račun za eno številko naj se po možnosti poravna. Dalje je g. predsednik poročal o posetu, ki sta ga naredila predsednik in tajnik pri g. banu, g. podbanu in načelniku

kmetijskega oddelka pri banski upravi, to pa zaradi skupnega gospodarskega glasila in zaradi podpore za list.

Odbor je v zadevi skupnega glasila sklenil, da pristaja na skupno glasilo pod izrečnim pogojem, da se mu v novem glasilu zagotovi prostor v istem obsegu, ki ga ima sedaj »Sl. Č.« — mesečno 16 strani — in najmanj trikratna letna objava cenika čebelarjih potrebščin, da pa plača društvo za to za vsakega naročnika le tisti znesek, ki ga plača sedaj za sam tisk posamezne številke »Slov. Čebelarja«. Do teh zahtev je prišel odbor na podlagi dejstva, da je premnogo članov našega društva, ki se ne zanimajo za štivo o drugih kmet. strokah.

Vodja blagovnega oddelka g. Arko je poročal

o tekočih zadevah blagovnega oddelka, zlasti o nabavi novih malih posodic za med iz papirja. Odbor je vzel poročilo na znanje in ga odobril. Dalje je pripomnil g. vodja še, da bo treba poiskati nov lokal za blagovni oddelek, ker je sedanj premajhen.

O akciji za prodajo medu je poročal g. predsednik. Na njegov poziv v listu je doslej ponudilo med le 11 čebelarjev. G. predsednik je osebno posredoval pri nekaterih trgovcih, da bi spečali ta med. To težko delo bo zahtevalo mnogo truda. Želeti bi bilo, da bi ta akcija dosegla najboljše uspehe. G. predsednik je poročal tudi o časopisni reklami za porabo medu. Odbor je dovolil, da se sme za to porabiti primeren znesek.

Drobiž.

Skofjeloški čebelar g. Valentin Noč je bil na razstavi medu v Osj. ku odlikovan z diplomom in denarno nagrado 200 Din. Čestitamo!

Medica ni podvržena državni trošarini, pač pa je treba davčni upravi naznaniti, ako jo kdo izdeluje obrtoma in seveda tudi prodaja obrtoma.

Čuden gost v panju. V Gorjah pri Bledu je na predavanju dne 12. oktobra pravil čebelar, da je našel v A.-Z. panju nenavadnega gosta — rogača ali klješmana. Bil je gotovo že dalj časa v njem, ker je na enem satu snedel precejšen kolobar medu s satjem vred. Postrigel je sat tako lepo, kakor bi ga z nožem porezal. Bil je še živ in ves kosmat čebel, ki so se zaman trudile, da bi ukrotile nadležnega sladkosnedneža v neprodinjem oklepu.

Ako pošljemo kupcu vzorec medu, se mora natančno ujemati s kakovostjo in barvo vsega medu, ki ga ponujamo v nakup. Vse blago mora biti tako kot vzorec. Nikakor ni pošteno in po trgovsko, ako je bil vzorec dobro prečiščen, dobavljeno blago pa nečisto in drugačne barve. Kdor ponuja cvetlični med, ne sme dobavljati smrekovca ali mane, ki vsebuje le neznatno množino pravega cvetličnega medu. V takih primerih ima kupec pravico, da postavi prodajalcu blago na razpolago. Tudi kostanjevca ne smemo označevati s cvetličnim medom. Pod tem imenom razumemo samo med od travniških cvetlic, bodisi dolinskih ali pa planinskih.

Zgleden čebelar. Nedavno sem bil gost nekega gorenjskega kmetskega čebelarja. Svoje čebele ima v vzornem redu. Prav posebno sem bil vzradoščen, ko mi je pokazal svoj letošnji pridelek. Na steklenem krožniku mi je ponudil pokušno svetlega, nekoliko temnejšega pa v lepem, visokem kozarcu za vino. Da ni manjkalo žličice, se razume. Med je bil prvovrsten, gost, gladek kot olje in najskrb-

neje precejen ter izredno finega okusa. Čebele so ga nabrale po samih gorskih travnikih.

Zakaj to omenjam? Da posnemamo tega kmetskega čebelarja v čistoči in čiščenju medu!

Drobiž v »Sl. Č.« ni drobiž, ampak so važne stvari. Tako je neko zapisal. To odkritje je povzročilo, da si je pisec »Drobiža« posadil klobuk po strani. Saj se da tudi s kratkimi besedami marsikaj važnega napisati!

Nove društvene posodice za med iz parafinirane lepenke so že v delu in jih bomo prihodnji mesec lahko dobili pri blagovnem oddelku. Zelo bodo poceni in tudi njih zunanost bo tako lepa in vabljiva, da se bodo brez dvoma naglo udomačile. Nanje že sedaj opozarjamo čebelarje v bližini mest, letovišč in kopališč. Vanje pa spada samo kvalitetno blago, pa bodi si cvetlični, hojev ali pa smrekov med.

Vsebina »Slov. Čebelarja« marsikomu ni všeč. Tudi na občnih zborih se je o tem že govorilo. Tudi jaz nisem zadovoljen z marsikaterim svojim panjem in ga gledam po strani, češ, zakaj je pa tvoj sosed na mestu. Pokojni dr. Tavčar je nekoč dejal, da ako ima eno samo krono v žepu, jih ne more več od njega pasti, pa če bi ga kdo stokrat ob tla treščil. To velja tudi za naše društvo, kar se tiče gradiva za list. Uredništvo stori vse, kar je v njegovih močeh, da bi bil »Sl. Č.« po volji vseh članov. Če se mu pa ne posreči, mu je prav žal, toda krivično je, ako člani od uredništva zahtevajo čudežev. Ko bi vsak storil svojo dolžnost, bi bilo marsikaj drugače.

Sladkor ali ajdovec za pitanje? Spomladi bo marsikak čebelar potreboval pitanca. Jenska bera je bila ponekod prav slaba. Zalostno bi pa bilo, ako bi tlačili v panje sladkor. Spomladi potrebujejo čebele vse drugačne hrane, nego je prazni sladkor. Za zalego potrebujejo vsekakor medu in kdor po-

klada sladkor, naj vpoštevata, da čebele sicer ohrani žive, njih zarod pa ne bo vreden piškavega lešnika.

Pošten čebelar bo spomladi pital z medom. Segel bo po dobrem, zdravem ajdovcu, ki ga je v Sloveniji več kot dovolj. Dobil ga bo lahko po isti ceni kakor mnogo manj vredni sladkor. Stroškov ne bo imel večjih. Pomagal bo pa s tem svojim čebelarškim tovarišem, ki imajo odveč ajdovca, pa ga ne morejo spečati.

Pri kupovanju pitanca pa moramo biti skrajno previdni. Kupujemo ga le od zanesljivih čebelarjev, ki imajo zdrave čebele in ki jamčijo za dobroto blaga! Ne vpoštevajte ponudb neorganiziranih čebelarjev!

Kdor ima pitanca, naj ga v »Sl. Č.« ponudi! **Nov čebelarški zavod v Jugoslaviji.** Kmetijsko ministrstvo je dovolilo 120.000 Din kredita za ustanovitev velikega zavoda za proučevanje in zatiranje čebelnih kužnih bolezni v Beogradu. Vodstvo zavoda je bilo poverjeno vseučiliškemu profesorju Konjevu.

Važen sklep »Saveza«. Na letošnjem zborovanju »Saveza« je bilo sklenjeno, da smejo posamezna čebelarška društva odslej pošiljati vloge na višje oblasti samo po »Savezu« in da smejo z društvi, ki so včlanjena pri »Vseslovenski čebelarški zvezi« dopisovati samo po »Savezu«.

Naše društvo se temu sklepu ne bo upiralo in se tudi ne more, ker je bila zanj večina delegatov »Saveza«. Želimo pa, da bi vodstvo

»Saveza« poskrbelo, da bi pisarna »Saveza« poslovala brezhibno in na gło in da se bodo opravičene vloge članic »Saveza« na pristojnih mestih pravočasno rešile, pa bodi pozitivno ali negativno.

Izprememba v uredništvu za gr. »Pčele«. Dosedanja urednika gg. I. Bobina in Ivo Sobol sta se odpovedala uredništvu, ki ga je s 1. oktobrom prevzel g. dr. Zvonimir Bosek, predsednik zagrebškega čebelarškega društva. Novemu uredništvu želimo prav mnogo uspehov.

Cvetličnega medu že primanjkuje in je po Ljubljani zanj živahno povpraševanje. Naš blagovni oddelek ne more dobiti niti blaga za svojo potrebo. Iščejo zlasti prvovrstni cvetlični med svetlejšje barve. Tudi hojev in smrekov med gre v denar, samo za ajdovca se nihče ne zanima. O cenah rajši molčimo. To sploh niso več cene! Na ljubljanskem trgu so n. pr. boljše jabolka (navadni čebularji!) dne 13. okt. t. l. »notirala«, reci in piši 7 Din kg, ajdovec pa 10 Din! »Obrni v tla oči, ne sanjaj zvezd, prijatelj moj...«

Listnica uredništva.

Popravek. V 10. števil. »Sl. Č.«, je v članku »Prazen strah« na str. 157, tretji odstavek, predzadnja in zadnja vrsta: »ter panje zahteval od tistega, ki mu je ukazal panje uničiti«. Odstavek se mora pravilno glasiti: »ter odškodnino zahteval od tistega, ki mu je ukazal vsebino panja uničiti«. Uredništvo.

Mala borza za med, vosek in čebele.¹

Nakup živih čebel. Neka banska uprava želi na pomlad prihodnjega leta kupiti 80-100 kranjičev ali pa 40 A.-Ž. panjev. Panji morajo biti močni (živalni) in popolnoma zdravi, satje bolj mlado. Rok za dobavo: začetek aprila meseca. Takrat morajo imeti čebele še dovolj medene zaloge do 20. aprila. Panji sami A.-Ž. morajo biti v brezhibnem stanju in dobrega dela.

Vabimo tiste člane in trgovce s čebelami, ki reflektirajo na dobavo, da pošljejo društvu ponudbe najkasneje do 10. novembra t. l. Cene je navesti franko gl. kolodvor v Ljubljani. Pošiljatev bo odposlana na nevarnost prodajalca. Pretirane ponudbe se ne bodo uvaževale. **Dobavna pogodba se bo že sedaj sklenila.**

Po svetlem medu povprašujejo. Pri društvenem blagovnem oddelku se oglašajo mnogi zasebniki in trgovci, ki žele kupiti svetlega cvetličnega medu. Kdor ima tako blago, ki pa mora biti popolnoma zrelo in čisto, naj nam takoj pošlje vzorec in prodajne pogoje.

Arko Adolf, ravnatelj jetnišnice v Ljubljani, **proda finega pitanca ajdovca**, od zdravih čebel. — Cena po dogovoru.

Franjo Dular, nadučitelj v p., Gornja Straža, **ima na prodaj približno 600 kg točenega medu.**

¹ Pod tem naslovom bomo brezplačno objavljali naslove članov, ki imajo kaj na prodaj ali pa želijo kaj kupiti. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

blagovnega oddelka »Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani«, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. novembra 1930 za društvene člane.

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli.			
1	A.-Ž. panj na 9 satnikov in z verando, najsolidneje izdelan	275	—
1a	A.-Ž. panj na 10 satnikov in z verando, najsolidneje izdelan	290	—
	Kovinski deli za A.-Ž. panj:		
2	Palica, napol jeklena, 38 ali 40 cm (za 9 ali 10 satnikov)	1	—
3	Nosilec za matično rešetko	1	25
4	Tečaj (pant) za vrata, desni ali levi	1	50
5	Sklepna spona (šarnir) za brado, 1 par	1	25
6	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	4	—
6a	Mreža, žična, pocinkana, m ²	36	—
7	Zapah za okence, 1 par (desni in levi)	1	50
7a	Vijak s polokroglo glavičico, za zapah za okence		05
8	Polzaporica, velika, za vrata		50
8a	Polzaporica, manjša, za zaklopnico in deščico pri okencu		25
9	Blazinica za polzaporico, iz žice		20
9a	Blazinica za polzaporico, iz železne pločevine		75
10	Vijak, lesni, za šarnirje in pločevinaste blazinice		05
11	Rinčica z vijakom, la, zelo močna, za okence	1	—
12	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, za 1 panj	8	—
12a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, m ²	75	—
13	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, za en panj	14	—
13a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, m ²	140	—
14	Matična rešetka, sestavljena iz kovinskih palčic, »Tiger« 24 × 13 cm	10	—
15	Matična rešetka, sestavljena iz lesenih palčic, za en panj	10	—
16	Kvačice, pocinkane, 1 kg	16	—
17	Razstojšče iz pločevine namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
18	Satnik za A.-Ž. panj, nezbit	1	50
19	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
20	Zapah za žrelo, kovinski, enostranski	2	—
20a	Zapah za žrelo, kovinski, dvostranski	2	—
21	Babica (vijak za montiranje kovinskega zapaha na panj)		10
	Kovinski deli za A.-Ž. panj so:		
	6 kom. št. 2; 2 kom. št. 3; 2 kom. št. 4; dva para št. 5 (ako je brada pri medišču nepremična, potem le en par št. 5); 2 kom. št. 6; dva para št. 7; 4 kom. št. 7a; 1 kom. št. 8; 4 kom. št. 8a; 3 kom. št. 9 ali 9a (1 za vrata in 2 za zaklopnico pri verandi) potrebno število št. 10; 2 kom. št. 11; 1 kom. št. 12, ali št. 13, ali št. 15, ali 2 kom. št. 14; ¼ kg št. 16 ali 8 kom. št. 17.		
B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.			
23	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
24	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
25	Čebelarsko pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	40	—
26	Čebelarsko pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	46	—
27	Pajčolan, navaden	30	—
28	Pajčolan z žimnatim vložkom	40	—
29	Čebelarske rokavice iz gumija, vrhnji del iz tkanine	60	—
29a	Čebelarske rokavice cele iz gumija	75	—
30	Čebelarska pipa (Dathejeva)	60	—
31	Kadilnik na meh	75	—
32	Samokadilnik »Vulkan«	130	—
33	Euskol, kadilo za čebele, navaden, zavojček 9 kosov	6	—
33a	Euskol, kadilo za čebele, nemški fabrikat, zavojček 9 kosov	9	—
C. Satnice in potrebščine za žičenje.			
38	Deščica za pritrdjevanje satnic	5	—
39	Kolesce za utiranje žice	18	—
40	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	55	—
41	Šilo za vrtanje luknjic	3	—
42	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratze«)	42	—
43	Svetiljka za gretje kolesca	9	—
44	Topilnik za vosek s svetiljko za zalivanje satnic (brez cevke)	24	—
45	Cevka za zalivanje satnic	6	—
45a	Garnitura za zalivanje satnic (1 kom. št. 44 in 1 kom. št. 45)	30	—
46	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
47	Žica, najfinejša, originalen pločevinasti zvitek	6	—
48	Satnice, 1 kg	65	—
49	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevisi kalo	10	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njega.			
51	Klešče za A.-Ž. panj	28	—
52	Klešče za prečno satje	25	—
53	Zaklopna kozica za odlaganje satov	40	—
54	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-Ž. panj	110	—
55	Sipalnik, lesen za A.-Ž. panj, na 9 ali 10 satov	25	—
56	Strgulja za snaženje A.-Ž. panja	10	—
57	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
65	Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	16	—
66	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
67	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
68	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
69	Cevka za pitanje	3	—
70	Nož (rezilo) za izrezanje odprtine v slamnici za Gerstungov podstavek	12	—
71	Zamašek za odprtino v slamnici za Gerstungov podstavek	5	—
F. Matica.			
73	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	18	—
74	Kletka za matico pri označevanju	4	—
75	Matičnica (kletka), raznih vrst, od Din 2— do	10	—
76	Matičnica (kletka) za razpošiljanje po pošti	3	—
77	Pinceta (kleščice) za prijem matice	20	—
G. Točenje, shranjevanje in konzerviranje medu in voska.			
81	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	135	—
82	Vilice za odkrivanje satja	24	—
83	Nož za odkrivanje satja	10	—
84	Nož za izpodrezavanje satja v kranjičih	10	—
85	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	950	—
86	Čistilnik za med z dvojnim sitom	130	—
87	Čistilnik za med, švicarskega sistema, za večji obrat	380	—
88	Sito, dvojno, za čiščenje medu	60	—
89	Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
90	Posoda za med, pločevinasta, za ½ kg (za pošiljanje po pošti)	3	—
91	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg (za pošiljanje po pošti)	4	—
92	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg (za pošiljanje po pošti)	6	50
93	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg	38	—
94	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg, znotraj vernirana	40	—
95	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za ½ kg	4	—
96	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 1 kg	5	—
97	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 5 kg (za pošiljanje po pošti)	12	—
98	Kozarec za med, brez pokrova, za ½ kg	3	—
107	Etiketa, večja, enobarvna, 5 komadov	1	—
107a	Etiketa, manjša, enobarvna, za razne vrste medu, 7 komadov	1	—
107b	Etiketa, dvobarvna, za razne vrste medu, 5 komadov	1	—
H. Razno.			
114	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratze)	200	—
115	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratze)	30	—
116	Štula, odtočna	60	—
117	Odvijač za vijake	3	—
118	Šablona za zabijanje kvačic	12	—
119	Zabijač za kvačice	12	—
120	Tehtnica za opazovalni panj	1100	—
121	Stiskalnica za satnice	950	—
122	Načrt za Pavlinovo stiskalnico	35	—
123	Pitalnik za dunajski panj	35	—

P. n. podružnicam izven Ljubljane, ki bodo naročale čebelarstvo orodje in potrebščine za svoje člane, se bo pri večjem naročilu priznal primeren popust, da bodo stroški za pakovanje in prevoz manjši.